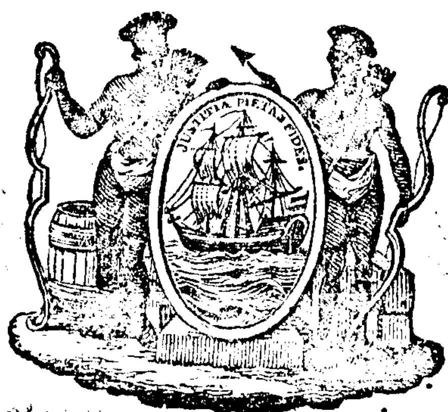
A°. 1837. N°. 8.

Vrijdag, den 27sten Januarij.

Surinaamsche Courant.

Paramaribo.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 24 Januarij* 1837.

Bij besluit van Zijne Majesteit den Koning, dd. 19 September 1836, N°. 53, is de Minister van Binnenlandsche Zaken, de BARON VAN DOORN, mede *ad-interim* belast met de functien van *SECRETARIS VAN STAAT*, in plaats van den GRAAF SCHIMMELPENNINCK, die door zijnen staat van gezondheid, in de waarneming dier betrekking verhinderd wordt.

De Adjunct Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

MILITAIR BUREAU.

Den 25 Januarij 1837.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is, bij Gouvernements-Order van heden, N°. 17, benoemd en aangesteld tot onbezoldigd Kweekeling van de derde klasse bij het Militair Hospitaal alhier, de Heer FREDRIK WILLEM ZACHARIAS TIJDEMAN.

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

TWEEDE OPROEPING.

De Commissie van *Inschrijving* en *Vrijstelling* voor de Schutterij te *Paramaribo*, benoemd door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal bij Gouvernements-order, dd. 5 December 1836, N°. 378/70, roept bij deze op:

Alle vrije Mannelijken Ingezetenen, welke bewijsselijk aan *Paramaribo* woonachtig zijn, immers zich aldaar, doorgaands bewijsselijk ophouden of hun verblijf hebben, voor zoo verre zij namelijk op den 1sten Januarij 1837, den vollen Ouderdom van *Achttien* jaren zullen bereikt hebben en alzoo hun *Negentiende* jaar zullen zijn ingetreden, en die hun *Negen en Veertigste* jaar nog niet zullen hebben voleindigd, en alzoo hun *Vijftigste* jaar nog niet zullen zijn ingetreden, welke nog niet in de Schutterij zijn ingelijfd, van welken rang, staat of orde zij ook zijn mogen, zonder onderscheid of zij vermeenen mogten al dan niet, tot de vrijgestelde of uitgeslotenen te behooren.

Zij zal hare *vierde Zitting* houden op Maandag den 30sten Januarij 1837, des morgens van 10 tot 1 uren, in het lokaal van het voormalig Gemeente Bestuur, en hare werkzaamheden voor die Zitting bepalen tot de personen, wier namen aanvangen met de letters A tot en met Z.

De voor de Commissie verschijnende, zullen de letters en het nummer hunner woonplaats moeten opgeven.

Paramaribo, den 23 Januarij 1837.

Namens de Commissie van Inschrijving en Vrijstelling voornoemd,
De Secretaris,
H. BENJAMINS.

De WIJKMEESTERS van Wijk Lr. A. zullen op Donderdag den 2den Februarij e. k. eenen aanvang maken met de Jaarlijksche opneming der vrije Personen en Slaven in hunnen Wijk woonachtig; — de opneming der Slaven zullende geschieden van het getal Mannen, Vrouwen, Jongens en Meisjes, met aanduiding van derzelver kleur. — Zoo worden de bewoners van voormelde Wijk, daarvan bij deze verwittigd.

Paramaribo, den 27 Januarij 1837.

J. J. B. DE MESQUITA.
C. D. KONING.

Advertentiën.

(4413) De reeds geannonceerde verkoop van het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Combé*, Wijk A. N°. 15, aankomende Mevrouw de Wed. EMBRICQS, zal alsnu voortgang hebben op Dingsdag den 31sten Januarij e. k., des morgens ten *negen* uren, ten huize van den Vendumeester A. SALOMONS, zullende inmiddels de veil-conditien bij voormelde Vendumeester ter *visie* liggen.

Paramaribo, den 26 Januarij 1837.

M. J. COSTER en C°.

hebben ontvangen per Kapt. C. SPIEGELBERG:

Boter; kasseer Kaas; Aardappelen; Laberdaan; Haring; Zalm in blik; kasseer Vleesch; dito Worst; dito Tongen; dito Rookvleesch; BROODSUIKERS en Thee Banket; Patent-, Raap- en Lijn Olie; aangemaakte Witlood; Spaansch en Vriesch Groen; Berlijnsch Blaauw; Engelsch Bruin en Konings Rood.

Printers; Shirtings; Calico's; Satinet en Dril; Katoen Batist; Platiljes; gekleurde Kamerdoeken en diverse Neteldoeken.

ALLE SOORTEN VAN MODEWAREN EN DAMES KLEEDJES naar de laatste Smaak; à la Bibi Hoeden en Bouquetten; Exquise Mahonijhouten Likeurkelders met Spiegels en kristalle Flesschen; dito Theekistjes; Porseleine Kinderserviesen; *KRISTALLEN GIRANDOLLES MET GEILUMINEERDE STOLPEN*; Gebronsde Tafellampen; eene assortiment Bloedkoralen; dito Baijaderes; Haarborstels en Kuifkammetjes; Pomades; Palmarijn Zeep; zijden Dames Toeren. Parapluies.

SPIEGELS EN SCHILDERIJEN; vergulde Gordijn en Spiegel Knoppen.

Mans- en Jongens Rokken; Jassen; Broeken; Vesten en Cloaks; Lakensche en Stoffen Petten.

Mans- en Jongens Lage Schoenen; vrouwen-, meisjes-, en kinderen merinossen-, gekleurde-, leeren- en satijnen Schoenen en vele Goederen meer. (4400)

G. J. LUGARD & C°.

hebben ontvangen per Kapt. C. SPIEGELBERG en bieden te Koop aan:

Aardappelen, Boter, zoetemelksche en komijne Kazen, Rolpens, Rook en Pekelspek, Genua Olie, Roode Wijn in oxhoofden en in kisten, Jenever, conjac en witte Brandewijn, hooge- en lage Mans en Jongens Schoenen, dito Laarzen, zwarte Lakensche Rokken en Jassen, rood en blaauw gernit Bont, Vrieschbont, Satinet, wit Dril, Hijsan-, Congo- en Joosjes Thee. Specerijen, Amandelen en meer andere Goederen. (4391)

Paramaribo, den 23 Januarij 1837.

RIES & TABAK

hebben ontvangen per het Schip *Susanna Maria*, Kapt. C. SPIEGELBERG en bieden voor civiele prijzen te koop aan:

Vriesche Boter; zoetemelksche-, komijnen- edammer Kazen; kwart tonnen Rookspek (borststukken); Rolpens; Saucijsjes; Hammen; rook Paterstukken; Aardappelen; Roode- en Bloemkool; Augurkjes; Spaansche Olijven; gedroogde Vruchten; Amandel en Bitterbanket in flesschen; gedroogde Noordwijker Groentens.

Effen-, geborduurde- en gekleurde Neteldoeken; Molé; fijne Linnens; Shirtings; Madanpolons; Linnen Zakdoeken; Dril en Satinet in soorten; rood-, blaauw- en wit Vlaggendoek; Schotsche Foulards Doeken; Katoen Batist; zwart Merinos; Prinsestof; Evenlasting; Crep; Kamerdoek; Schots Batist; geruite en gestreepte Jaconets (waterlo); Calico's; witte Garen; Limonias; Chelas; fijne Vrouwen Kousen; Naaigaren; Jaconets; Dames Kleedjes; Parapluien; vilte Mans en Jongens Hoeden; zijde dito op vilt en op spaan; Kantoor Petten; Mans-, Jongens-, Vrouwen-, Meisjes- en Kinder Schoentjes; Laarzen en Pantoffels.

Lakensche Rokken; Buisjes; zwarte satijne Vesten; Cloachs; een nieuw assortiment stoffen voor Dames Kleeden; wit-, blaauw- en rosé Satijn; Dames zijde Handschoenen à Jour; lange Cabrette dito; Satijne-, Creppe- en Tulle Shallons; Creppe Doeken; Dames zijde Kousen; Corchetten; Zijde Boezelaars; een geheel nieuw assortiment Gaze en Gros de Naples Linten; Bloemen en Bouquetten; Dames-, Meisjes- en Kinderen Italiaansche Stroohoeden; Pomade; Reukzeep; Huile Antique; Lavendel; Maccasser Olie; Schildpadde Kammen en dito Kuif Kammetjes; Schrijf en Scheerkistjes; bronze Tafel-, Hang- en Wand Lampen; balanceer Tafelmessen met witte hechten; Zilver en Pleetgoed; Bijouterien; Wandelstokken; Visite Kaartjes en meer andere Goederen.

In Voorraad:

Hochheimer en Marcobruner A°. 1827; kisten Roode Wijn; halve kelders Fransche Conjac Brandewijn en Fransche Anisette. (4389)

Paramaribo, den 23 Januarij 1837.

WEGGELOOPEN:

Van de Plantagie *de Drie Gebroeders*, de Neger TIREBOUCHON, herkomstig van de Plantagie *de Goede Verwachting*, en door den ondergeteekende, den 8sten December jl. in publieke veiling gekocht. — Den 24sten dezer is dezelve Neger, ter hoogte van de Plantagie *Geijersvlijt* gevangen en aldaar aan den wal gebragt, van waar hij echter weder is ontsnapt. Vermoedelijk houdt hij zich thans op, in de omstreken dier Plantagie of aan de *Combé's*, of wel te *Paramaribo*. Hij is eenigzins kort, doch gezet van postuur en heeft eenen zeer platten neus; duidelijker nog is hij daaraan te kennen, dat aan beide zijne voeten, de groote teen ongewoon lang is en in eene buitenwaartsche rigting, of wel opmerkelijk dwars staat. (5604)

Paramaribo, den 26 Januarij 1837.

EGBERT VAN EMDEN.

(4393) F. L. PICHOT zal voor eenigen tijd de Kolonie verlaten.

(4414) Mr. H. HEIJLIDIJ C. JZn., is voornemens met zijne Echtgenoot en Schoonzuster, benevens Mejufvrouw M. H. RAATGEVER, in de maand April deze Colonie te verlaten.

Publieke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.

Donderdag, den 26 January 1837.

1) De Plantaadje *POTOSI*, gelegen in het Opperdistrict Nickerie. *f*. 100,300. — Opgehouden.

2) De Plantaadje *CALEDONIA*, en de verdeelde *helfte* van de Plantaadje *CONCORDIA*, gelegen aan de rivier *beneden Saramacca*. *f* 50,000. — Opgehouden.

Beide aankomende den Boedel wijlen den Heer W. A. Carstairs.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, Z. M. Transportschip *PRINS WILLEM FREDRIK HENDRIK*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. ter Zee, C. van der Hart; van Helvoetsluis, laatst van Cowes.

Den 24sten, de Nederlandsche Sloep *Trafalgar*, Kapt. J. H. Thomas, van Coronie; hebbende 8 dagen reis, Passagiers; 3 Kanonniers.

UITGEKLAARD.

Den 24sten, de Nederlandsche Schoener *Ness* Kapt. G. Ellert; naar Saramacca.

Idem, de Engelsche Schoener *Carolina*, Kapt. John W. Wilkens; naar Barbados.

IN TEXEL GEARRIVEERD:

Den 1sten November, *West-Indie*, R. C. Stada.

IN HELVOETSLUIS GEARRIVEERD:

Den 7den November, Z. M. Korvet *PALLAS*, gecommandeerd door den Kapt. Luit. Ipius Fockens, van hier vertrokken den 13den September ll.

Nieuwstijdingen.

Suriname.

PARAMARIBO, *den* 26 *Januarij* 1837.

Op den vroegen morgen van heden, overleed alhier in den ouderdom van ruim 44 jaren, na eene langdurige sukkeling, den Edel Groot Achtbaren Heer Mr. Govert Alexander van der Mee, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, sedert het jaar 1829 bekleed geweest met de gewigtige betrekking van *Gouvernements Secretaris*.

Extracten uit de Nederlandsche Dagbladen, tot en met den 10 November 1836.

Frankrijk.

PARIJS, 6 November 1836.

Eene vrouw sints lang weduwe, en bij de tachtig jaar oud, woonde alleen in een klein vertrek van een aan haar toebehoorend huis in de Tempelstraat. Deze vrouw, welke altijd op eenen hoogst zuinigen voet leefde, is voor eenige dagen overleden, en heeft aan drie niet zeer nabestaande bloedverwanten een vermogen nagelaten, hetwelk op meer dan dertig duizend franken aan renten geschat wordt. Weinige dagen voor haar dood had zij zelf haar testament geschreven, en door eene voor hare erfgenamen gelukkige herinnering, had zij, na het gedateerd en geteekend te hebben, terwijl zij gereed was, om het toe te sluiten, er nog de volgende nota bijgevoegd: »Ik meen mij te herinneren, dat mijn man en ik in 1814 boven mijn alkoof veertig duizend franken geborgen hebben. Nadat het testament geopend was, hadden de erfgename wel niets spoediger te doen dan naar de aangewezene plaats te gaan en daar te zoeken. En wat vond men er? Een stapel met zakken met geld en bij het natellen, in plaats van veertig een en tachtig duizend franken. — De erfgenamen, welke de testamentmaakster naauwelijks kenden, zijn allen lieden uit den geringen stand. Een hunner was, wegens gebrek aan middelen van bestaan, in het bedelaarsgesticht van Bicêtre opgenomen. Zij zijn dus eensklaps van arm rijk geworden.

Bij die wonderlijke geschiedenis komt nog deze van eenen klugtigen aard. De oude, rijke vrouw, was voor ongeveer zes maanden met een van hare huurslieden aan het onderhandelen over de vernieuwing van het contract. Deze begeerde eene vermindering, zij eene vermeerdering van den prijs. Ieder bleef bij zijn stuk. Om de zwarigheid weg te ruimen, zeide de eigenares eindelijk tot den huursman, »Kom doe het maar, ik weet sints lang dat gij brave lieden zijt: ik zal u niet vergeten, ik zal u bij mijn testament gedenken" Spoedig was nu het accoord naar den zin der eigenaarster getroffen. Het testament, dat na haren dood is gevonden, bevatte dan ook op den omslag de volgende woorden: » Dat is mijn testament, ik verlang dat het geopend worde in tegenwoordigheid, van monsieur en madame L. . . (de bedoelde huurslieden) die ik sints lang ken en brave lieden zijn." Niets natuurlijker, dan dat beide meenden wel bedacht te zijn; het testament werd gelezen en herlezen, doch niets anders voor hen gevonden, dan het bloote aandenken op den omslag van het testament.

— In het graafschap Essex, in hetwelk thans onderscheiden personen van boven de 100 jaren oud geteld worden, heeft in de jongst verloopen week zeker heer, reeds 92 jaren oud, eene dame van 89 jaren tot deszelfs wederhelft gekozen.

Belgie.

BRUSSEL, den 31 October.

Het dagblad *le Politique* verlangt dat men het verbod opheffe, hetwelk op de Hollandsche schepen is gelegd en dat dezelve in onze havens wederom worden toegelaten.

Het verbod om Hollandsche vaartuigen in onze havens toe te laten, veroorzaakt, volgens den *Politique*, groote ongelegenheid aan zekere takken van handel en stremt zelfs eene gedeelte van de ondernemingen, aan welke men zich zoude kunnen overgeven.

Wat bij voorbeeld de koloniale Produkten betreft, veroorzaakt het genoemde verbod een gevoelig nadeel aan de haven van Antwerpen. Men weet hoe de zaken thans gaan. Een Hollandsch schip, van Batavia komende met eene lading Koffij, waarvan een gedeelte of als in Belgie moet worden gesleten, is thans genoodzaakt regtstreeks naar Amsterdam of Rotterdam te stevenen. Daar brengt men de lading in een onzijdig vaartuig over, ten einde dezelve hier te zien aankomen. Men begrijpt welke ongelegenheden en verhooping van prijs uit die overlading voortspruiten, en hoezeer daardoor, gelijk wij gezegd hebben, de omvang onzer handelsondernemingen moet worden beperkt.

Het kwaad zoude ongetwijfeld terstond ophouden, wanneer de Hollandsche schepen vrijelijk in onze havens wierden toegelaten. In plaats van, als thans geschiedt, naar Amsterdam of Rotterdam voort te zeilen om tot den vervoer hunner ladingen naar Belgie een onzijdig vaartuig te vinden, zouden de schepen regelregt te Antwerpen aankomen en ons de verschillende voorwerpen hunner ladingen sneller en goedkooper afleveren. Zoo doende zou den toestand ophouden, waarover een gedeelte van onzen handel, misschien te regt, klaagt.

Men zal niet nalaten ons tegen te werpen, dat het strijdig is met de gewoonte om in havens de vlag toe te laten van eene natie, met welke men in oorlog verkeert. Deze tegenwerping komt ons voor geen steek te houden Onze gesteltenis ten aanzien van Holland is geen staat van oorlog; het is een toestand, volgende uit de conventie van Zonhoven. Welligt zal men ons krijgskundige bedenkingen voorhouden, en zeggen dat de toelating van Hollandsche schepen in het diepst onzer havens, de veiligheid des lands konde in gevaar brengen. Deze rede zoude ons echter evenmin als de vorige voldoende wezen. De Hollandsche schepen zouden vermengd liggen onder de vaartuigen der andere volken, met welke Holland in goede verstandhouding leeft, en zouden geene daad van vijandelijkheid kunnen begaan, zonder de vlag te hoonen van eenig Oud-Nederland bevriende Mogendheid. Daarenboven zouden men zoodanige maatregelen van voorzorg kunnen nemen, als onze gesteldheid tegenover Koning Willem moet medebrengen.

MENGELINGEN.

DE SALTZWEDER DUIVEL.

(Vervolg en slot van No. 6.)

»Ja, de goede God kent de gestrengheid » die men ons aandoet.

»Nu ja, maar waar is het geld? Geef op, » of ik stoot u mijn mes in het lijf."

»Ik heb het niet, want mijne makkers zen» den mij, om den Markgraaf te verbidden, » wijl wij het geld niet bijeen kunnen krij» gen."

»Ha! ik ken u en uwe makkers, maar zoo »komt gij niet los! Heidaar gij zwarte Die» derich! trek den schelm zijne schoenen uit, » en scheur hem den mantel van het lijf, op» dat ik hem pijnige.".

In een oogenblik was de beangstigde man weder ter aarde geworpen. Men deed hem den mantel af, en de schoenen van de voeten. Een der roovers haalde stukjes zwavel uit zijnen zak, en bond ze hem tusschen te teenen. De zwavel werd aangestoken en brandde voort, tot dat de vreesselijke gepijnigde man het luid uitbrulde van smart.

»Ha, hoe schreeuwt dat zwijn!" riep de hoofdman lagchende uit, en zich over den ter aarde liggende man heen buigende, sneed hij hem een stuk vleesch uit den arm, dat hij dadelijk zijnen honden voorwierp. »Wil gij nu het geld geven of niet?" schreeuwde nogmaals de onmenschelijke roover, en wilde wederom hem een stuk vleesch uitsnijden, toen op eens een luid geblaf der honden, naderend gevaar verkondigde. Tegelijk stortten de uitgezette wachten binnen en zeiden, dat er eene bende Berlijnsche burgers in aantogt was.

De hoofdman liet eenen half luiden vloek hooren, greep zijnen knuppel, en naar de deur ijlende, beval hij zijne makkers hem te volgen.

Doch de uitgang was hem versperd; een man zwaar geharnast en met een zwaard gewapend, trad in de hut en riep; »Geeft u » over, gij roovers en moorders, gij zijt om» singeld, geen uwer kan ontkomen."

In plaats van antwoord viel de zware knuppel des aanvoerders op het harnas des gewagenden: deze echter bleef onbewegelijk staan, en riep: »sla maar toe, mijn harnas » is stevig, maar pas op, nu begin ik;" en tegelijk zijn zwaard trekkende wilde hij op hem inhouwen. Maar de hoofdman vloog, snel als een tijger, op den ijzeren kolossus aan, en hem met den eenen arm omvattende, stootte hij zijn mes met den anderen in de voegen van het arm- en borstharnas, die door het trekken van het zwaard van elkander waren geweken.

»Help mij! ik ben gewond! Voorwaarts » kinderen, wreekt mij! ik sterf." Met deze woorden zonk de zwaar gewapende ter aarde.

»Volg mij, volg mij, die nog moed in het » hart heeft, en burger van Saltzwedel is; » waar de eene ligt, zullen weldra meerdere » liggen," riep de Salzweder duivel.

Maar de deur was, als door een' ijzeren muur, gesloten. Eene menigte burgers, alle in zware harnassen, sloten zich aan elkander en zooveel de donkere nacht toeliet, zag men in de verte niets, dan schitterende pantsers of wapperende helmpluimen.

De roovers, hierdoor ontzet, werden allen gekneveld, de man ontbonden, en men gaf hem last, om, hoe zwaar ook gewond, dadelijk te vertrekken.

Angstig kermende, voldeed deze daaraan, en toen, eene poos daarna, ook de burgers met hunne gevangenen waren afgetrokken, dankten de jager en zijne vrouw den goeden God, die hen zoo genadig bewaard had.

Weinige dagen daarna, werd de Saltzweder duivel met zijne makkers voor een der stads poorten van Berlijn opgeknoopt.

Ter Drukkerij van J. L. FUCHS.